Ἀποτελεῖ πράγματι προβολὴν ὀλκῆς τοῦ ὀνόματος τῆς Ἑλλάδος τὸ θεμελιωθὲν φρᾶγμα εἰς τὸ Καστράκι ἐπὶ τοῦ Ἀχελώου. Εὐγνωμοσύνη ὀφείλεται εἰς τοὺς μοχθήσαντας πρὸς τοῦτο.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Οἱ Ἕλληνες τεχνικοί, διὰ τῆς ἀναλήψεως τοῦ νέου ἔργου τῆς Δ.Ε.Η., εἰς τὸν Ἀχελῶον, ἐπιμαρτυροῦν τὰς ἱκανότητας, ποὺ ἐγκλείει τὸ δαιμόνιον τῆς Φυλῆς. Τοὺς εὐχόμεθα ἀπόλυτον ἐπιτυχίαν.

ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ Η ΠΑΣΗ ΘΥΣΙΑ ΕΙΡΗΝΗ ΧΑΡΙΝ ΤΩΝ ΙΣΧΥΡΩΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΑΔΥΝΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΔΙΚΗΜΕΝΩΝ

Τοῦ κ. ΓΑΒΡΙΗΛ ΙΩ. ΑΡΝΕΛΛΟΥ

«Εἰ σαυτὸν συνειδὼς καὶ τὸν θεὸν δυνήσῃ συνειδέναι»
Σωκράτης

Ἡ προχριστιανικὴ ἑλληνικὴ φιλοσοφία, παρ' ὅτι ὑψώθη μέχρι καὶ τῆς περὶ ἑνὸς Θεοῦ (τοῦ Ὑψίστου) ὀρθῆς ἀντιλήψεως καὶ πρὸ τοῦ Σωκράτους ἔτι, ὡς μαρτυρεῖται ἐκ τοῦ Αἰσχυλείου ἐκείνου ἐπιγραμματικοῦ θρησκευτικοῦ ἀφορισμοῦ, τοῦ καὶ εἰς τὰς χριστιανικὰς Ἐκκλησίας καὶ σήμερον τιθεμένου ὡς εἰκόνος τριγωνικῆς (διὰ τὸ Τριαδικὸν τοῦ ἑνὸς Θεοῦ) ἄνωθεν τῆς «Ὡραίας Πύλης», ἤτοι τοῦ «Ἔστι δίκης ὀφθαλμός, ὃς τὰ πάνθ' ὁρᾷ», ἐν τούτοις αὕτη — ἡ ἑλληνικὴ φιλοσοφία — δὲν ἔφθασε καὶ εἰς τὴν ἀντίληψιν περὶ τῆς ἀνάγκης καὶ τοῦ στιγματισμοῦ τῆς ὑπάρξεως καὶ διατηρήσεως τῆς ΔΟΥΛΕΙΑΣ μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων. Δυστυχῶς!

Εἶναι γνωστὸν ὅτι καὶ ὁ Ἀριστοτέλης μαθητὴς τοῦ θείου Πλάτωνος καὶ ὁ διδάσκαλος τοῦ ἐκ Μακεδονίας Ἀετοῦ (κατ' ἄνθρωπον) τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, διεκήρυττεν ὅτι ἡ κατάργησις τῆς Δουλείας ἀπεκλείετο, διότι θὰ ἠμποδίζετο ἡ ἀνάπτυξις τῆς τάξεως τῶν «σκεπτομένων ἀνθρώπων», τῶν ἀποζώντων ἐκ τῆς ἐργασίας τῶν δούλων!!!

Καὶ ὅμως, ὁ Χριστιανισμὸς ἀπ' ἀρχῆς ἐστιγμάτισε τὸν θεσμὸν ἐκεῖνον τῆς δουλείας διὰ τοῦ «οὐκ ἔνι ἐλεύθερος ἢ δοῦλος» κλπ., ἀνεξαρτήτως καὶ τοῦ ὅτι ὁ θεσμὸς οὗτος, ὑπὸ πολλὰς ἐυστυχῶς μορφὰς καὶ σχήματα ἐξακολουθεῖ καὶ σήμερον ἔτι νὰ ὑπάρχῃ. Καὶ εἶναι τὸ μεγαλύτερον δὲ στίγμα σήμερον κατὰ τῶν χριστιανικῶν λαῶν. Τοῦτο δὲ συμβαίνει, διότι ὁ ἄνθρωπος, ὡς κατ' εἰκόνα Θεοῦ «ΟΝ», δὲν ἠδυνήθη μέχρι τοῦδε νὰ ὑψωθῇ εἰς τὴν ἀληθῆ περὶ τούτου κατανόησιν τοῦ ἑαυτοῦ του, ὡς ὁ Σωκράτης τετρακόσια ὅλα ἔτη πρὸ τοῦ Χριστοῦ διεκήρυξεν, ἵνα οὕτω προχωρήσῃ καὶ εἰς τὴν ὀρθὴν περὶ Θεοῦ ἀντίληψιν. Διότι, ἄνευ τούτου, λύσις τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων, διὰ τὴν ρύθμισιν καὶ σήμερον τῶν σχέσεων ἀτόμων καὶ λαῶν, ἀποβαίνει ἀδύνατος, παρὰ τὴν ὕπαρξιν τῶν «στρατιῶν» τῶν «εἰδικῶν» καὶ «ὑπερειδικῶν» ἐν τοῖς πᾶσι. Παρὰ τὴν πληθωρικὴν δηλονότι «ὕπαρξιν» καὶ χρῆσιν τῶν «ΕΓΚΕΦΑΛΩΝ» τοῦ σημερινοῦ κόσμου!

Πρὸ τῆς λήξεως τοῦ δευτέρου Παγκοσμίου πολέμου ὑπὸ ἑκλιπόντος Ἕλληνος «Σοφοῦ», διεκηρύχθη εἰς τὴν διαπασῶν, ὅτι: «Ὁ πόλεμος αὐτὸς δὲν θὰ φθάσῃ εἰς εἰρήνην, ἀλλ' ἁπλῶς εἰς ἀκαθάρτους συμφωνίας»! Καὶ ἰδοὺ μέχρι σήμερον (διὰ «τοῦ λόγου τὸ ἀληθὲς») ἐπίσημος εἰρήνη ὑπὸ τὴν διεθνῆ μορφὴν τοιαύτης περὶ συνθήκης εἰρήνης αἱ ἀληθῆ ἀντίληψιν, δὲν ἔχει ἀκόμη συναφθῆ μεταξὺ ὅλων τῶν ἐμπολέμων.

Καὶ τοῦτο, διότι εἰρήνη σήμερον, ἵνα συναφθῇ μεταξὺ τῶν λαῶν, ἀπαιτεῖται προαγωγὴ πάντων εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ἀληθοῦς περὶ αὐτῆς ἀντιλήψεως, καθ' ὅσον ἄλλως εἶναι οὐτοπία νὰ ὁμιλῶμεν περὶ εἰρήνης, κατὰ τὴν πλήρη αὐτῆς ἔννοιαν καὶ ἐπιβολὴν μεταξὺ τῶν διαμαχομένων ἐν τῷ Κόσμῳ παρατάξεων, ἐχόντων τὸν ἄνθρωπον δοῦλον ἔτι τῶν κατὰ κόσμον ἐπιδιώξεων καὶ ἀρνουμένων διὰ τοῦτο ὅτι ὁ ἄνθρωπος, ὡς κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν Θεοῦ, ἀπὸ Δημιουργίας κατέστη ὁ Κυρίαρχος ἐν τῇ Φύσει καὶ οὐχὶ δοῦλος ἐν αὐτῇ!

Ἄνευ τῆς γνώσεως, διατὶ ὁ «Ἀναστὰς» ἐκ τοῦ Τάφου Του Χριστὸς εἰς ὅλας τὰς μεταναστασίμους ἐνώπιον τῶν Μαθητῶν Του «παρουσιάσεις», ἐφθέγγετο: «Εἰρήνη ὑμῖν», εἶναι ἀξιόματον ἄτομα καὶ λαοὶ νὰ μὴν ἀλληλοτρώγωνται ἀπὸ διαφόρους αἰτίας καὶ διαφόρους ἀφορμάς. Ἀληθὴς εἰρήνη, λοιπόν, ἄνευ τῆς ὀρθῆς περὶ ταύτης ἀντιλήψεως, καὶ σήμερον εἶναι ἀδύνατος. Οὐχί, διακηρύσσομεν ἡμεῖς καὶ πάλιν, ὡς μαθητεύσαντες εἰς ἠν καὶ περὶ «Εἰρήνης» ταύτην διδασκαλίαν τοῦ "Ἕλληνος ἐκείνου «Σοφοῦ», ὅστις καὶ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1896, ἀπὸ τῆς πόλεως τοῦ Πρωτοκλήτου Ἁγίου Ἀνδρέου, τῶν Πατρῶν, ἀρξάμενος καὶ αὖθις ἀπ' αὐτῆς ἐθνεγερτικῶς, δὲν ἔπαυσε μέχρι καὶ τοῦ θανάτου του ἔτι (18ην Νοεμβρίου 1948) νὰ διακηρύσσῃ πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν (καὶ τὰ γεγραμμένα μένουσιν), ὅτι: «Ἡ Ἀνθρωπότης θὰ ὁδηγηθῇ εἰς ἀλληλοκαταστροφήν», ἄνευ τῆς θεμελιώσεως τῶν σχέσεων, ἀτόμων καὶ λαῶν εἰς τὴν «κατ' εὐδοκίαν Θεοῦ εἰρήνην». Μάλιστα.

Πρὸς τί λοιπόν, νὰ γίνεται λόγος σήμερον περὶ εἰρήνης, ἥ περὶ τῆς ἀνάγκης ὅπως διατηρηθῇ ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου «πάσῃ θυσίᾳ», ὅταν αἱ σχέσεις ἀτόμων καὶ λαῶν, οὐχὶ μόνον δὲν προάγονται πρὸς τὸ ὑψηλὸν περὶ τῆς «κατ' εὐδοκίαν Θεοῦ εἰρήνης» πνευματικὸν ἐπίπεδον (καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ἀκριβῶς πνευματικὴν προαγωγὴν εἰρήσθω «ὁ Ὕψιστος», διὰ τοῦ «Αἰωνίου Λόγου Του» ἐγένετο καὶ ἄνθρωπος θεανδρικῶς «ἀτρέπτως καὶ ἀχωρίστως») βεβαίως, ἵνα ἀπολυτρώσῃ ἡμᾶς, βουλομένους ὅμως, ἀπὸ τῆς τοιαύτης ἀλληλοεξοντώσεως, ὠθουμένους ὑπὸ τοῦ πνεύματος τῆς κατὰ Κάϊν κακότητος), ἀλλ' ἐν ταυτῷ προκαλοῦνται καὶ εἰς ἀνάπτυξιν τοῦ κατὰ Κάϊν τούτου μίσους, καὶ δὴ ὑπὸ νέαν καὶ ὅλως ἀθεράπευτον μορφήν; Ναί, διακηρύσσομεν, ἡ «πάσῃ θυσίᾳ» — εἰς βάρος τῶν ἀδυνάτων καὶ τῶν ἠδικημένων πάντοτε — διατήρησις τῆς εἰρήνης, ἀποτελεῖ βλασφημίαν κατὰ τοῦ «Ὑψίστου», καὶ οὐχὶ μόνον ἀδικία κατὰ τῶν ἀνθρώπων γενικῶς. Διὰ τοῦτο, ἀπὸ μίαν «ἄτιμον καὶ ἀκάθαρτον» εἰρήνην, «πάσῃ θυσίᾳ», εἶναι προτιμώτερον νὰ προχωρήσωμεν «γενναίως» καὶ ἐν καίρῳ εἰς μίαν ἐκκαθάρισιν, ἔστω καὶ αἱματηράν, ὁσονδήποτε καὶ ἐὰν τοῦτο εἶναι ὀδυνηρὸν δι' ἄτομα καὶ λαούς! Ἄλλως, ἡ ἐπιφανειακὴ καὶ ὅλως διὰ τοῦτο προσωρινὴ ἐν τῷ κόσμῳ συμβατικὴ σημερινὴ εἰρήνη, μὲ τὸ ὅπλον ἐν ταυτῷ πάντων ἀνὰ χεῖρας, ἀποτελεῖ τὴν μεγαλυτέραν πλάνην ἀπὸ τῆς ὁμοίας τοιαύτης δι' ἧς, διὰ τῆς φρικτῆς ἱστορικῶς ἐκείνης συμφωνίας τοῦ Μονάχου, ὑψώθη ὁ Χιτλεροφασισμὸς εἰς θέσιν μεγίστης ἰσχύος, ἀφ' ἧς καὶ ἀπετόλμησε τὸ ἀνοσιούργημα τῶν γνωστῶν καὶ πολυμόφων κατὰ τοῦ ἀνθρώπου κακουργημάτων του! Καὶ ὧν ἡ δυσωδία καὶ ἡ φρίκη διὰ τοῦτο μᾶς τυρανεῖ ἔτι!... Καὶ ἐπὶ τῆς προκλήσεως ὑπαιτιότητί των καὶ τῆς ἀναπτύξεως κατ' αὐτῶν ἑνὸς νέου «Χιτλεροφασισμοῦ», ἵνα ἐπανέλθωμεν φαύλως καὶ εἰς μίαν νέαν τραγῳδίαν Παγκοσμίου αἱματοκυλίσματος, φρικωδεστέραν πάσης προηγουμένης! Καὶ οὕτω καὶ μόνον — ἀτυχῶς — θὰ γίνῃ ἀντιληπτὸν τὸ περιεχόμενον τῆς «κατ' εὐδοκίαν Θεοῦ» εἰρήνης, ἄνευ τῆς ὁποίας ἡσυχία καὶ ἀληθὴς εὐημερία ἐν τῷ κόσμῳ δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ. Ἀλλὰ διὰ τὴν εἰρήνευσιν ταύτην πρέπει εἰς τὰ Καπιτώλια τῶν ἰσχυρῶν νὰ εἰσέλθουν οἱ «ΠΕΦΩΤΙΣΜΕΝΟΙ», καὶ οὐχὶ οἱ ἐκπροσωποῦντες τὰ συμφέροντα τῶν ἀντιμαχομένων κοινωνικῶν καὶ διεθνῶν παρατάξεων. Τὰς ὑπηρεσίας ὡς γνωστόν, ἄλλως τε, τῶν ἡγετῶν, τῶν μέχρι τοῦδε ἀντιμαχομένων ἐν τῷ Κόσμῳ συμφερόντων, ἔχομε πολλάκις ὑποστῆ καὶ μεθ' ὅλας τὰς σκληρὰς δι' ἄτομα καὶ λαοὺς σημερινὰς συνεπείας, ἃς δοκιμάσωμεν ἐπὶ τέλους καὶ τὰς ὑπηρεσίας τῶν ὑπαρχόντων μεταξὺ ἡμῶν «πεφωτισμένων». Ὑπάρχουν βεβαίως τοιοῦτοι ἐν ὅλῳ τῷ Κόσμῳ, ἀλλὰ ἀπουσιάζουν ἀπὸ τὰς ἐπισήμους στρατιὰς τῶν «Ἔγκεφάλων» τῶν ἀλληλομαχομένων παρατάξεων. Οἱ σαπρόφυτοι σκώληκες βεβαίως ἀναπτύσσονται εἰς τὰ μέρη τῆς Γῆς, ὅπου τὸ φῶς τοῦ Ἡλίου καὶ τὸ ζωογόνον ὀξυγόνον τῆς ἀτμοσφαίρας ἀπουσιάζουν. Διὸ καὶ ἐκεῖ ὅπου σήμερον ἔχουν ἀναπτυχθῆ οἱ «Ἐγκέφαλοι» τῶν ἀλληλοτρωγομένων σημερινῶν ἐν τῷ κόσμῳ παρατάξεων, ἀπουσιάζουν βεβαίως οἱ «πεφωτισμένοι»! Οὗτοι εὑρίσκονται μεταξὺ τῶν ὀλίγων ἐκείνων, οἵτινες γνωρίζουν διατὶ ὁ Κύριος προέτασσεν πάντοτε τό: «Εἰρήνη Ὑμῖν». Δηλονότι, διατὶ ἔχομεν πρωτίστως ἀνάγκην τῆς πρὸς τὸν «πλησίον» ἀληθοῦς Ἀγάπης, ἵνα προαχθῶμεν Παγκοσμίως εἰς μίαν καὶ μόνην ἐν εἰρήνῃ ἀληθῆ Κοινότητα ἀτόμων καὶ λαῶν!!! Γένοιτο.

ΓΑΒΡΙΗΛ Ι. ΑΡΝΕΛΛΟΣ

ΑΠΟΨΕΙΣ ΙΤΑΛΟΥ ΔΙΑΙΤΟΛΟΓΟΥ

Τὸ στομάχι πολὺ σχετικὸ μὲ τὴν δράση τῶν τροχῶν

Οἱ ὁδηγοὶ ἂς προσέχουν

ΡΩΜΗ.— «Οἱ ὁδηγοὶ πρέπει νὰ ἀκολουθοῦν ἕνα ὡρισμένο διαιτολόγιο γιὰ νὰ ἀποφεύγουν τὰ αὐτοκινητικὰ δυστυχήματα. Κι' ὅμως, ἐλάχιστοι εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ τὸ προσέχουν. Τὸ στομάχι εἶναι πολὺ σχετικὸ μὲ τὴ δράση τῶν τροχῶν».

Ὁ Ἰταλὸς καθηγητὴς Ἀλμπέρτο Λοντίσποτο ἔχει αὐτὴ τὴ γνώμη, τὴν ὁποία καὶ ἀνέδειξε σὲ ἕνα βιβλίο, ποὺ ἐξέδωσε τελευταῖα στὴ Ρώμη. «Ἐμεῖς οἱ Ἰταλοί, εἶπε, ξέρομε καὶ τρῶμε καλά. Δὲν ξέρομε ὅμως ποιὸς εἶναι ὁ καλύτερος τρόπος, ἀνάλογα μὲ τὴν περίσταση, γιὰ νὰ φᾶμε. Αἴφνης, πολλὰ ἄτομα, ὕστερα ἀπὸ ὑπερβολικὴ κατανάλωση φαγητοῦ, κάθονται στὸ βολὰν καὶ ὁδηγοῦν τὸ αὐτοκίνητό τους. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ κάμουν ἔγκλημα καὶ θὰ πρέπει νὰ τιμωροῦνται ὅπως ἐκεῖνοι ποὺ καταναλίσκουν ἀλκοόλ. Μιὰ ἔρευνα ποὺ ἔγινε, ἀπέδειξε ὅτι τὰ περισσότερα δυστυχήματα ἔγιναν ἀπὸ ἄτομα ποὺ εἶχαν φορτωμένο στομάχι καί, φυσικά δὲν ἦταν σὲ θέση νὰ ὁδηγήσουν ἀποτελεσματικά».

Κατὰ τὸν Ἰταλὸ καθηγητή, εἶναι ἀπαραίτητο ἀνάμεσα στὰ μαθήματα ποὺ γίνονται γιὰ νὰ μάθουν νὰ ὁδηγοῦν οἱ ἄνθρωποι εἶναι καὶ αὐτό: τί πρέπει νὰ τρῶνε γιὰ νὰ ὁδηγήσουν καλὰ τὸ αὐτοκίνητό τους. Εἶναι ἕνα μέτρο ἀσφαλείας, ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἐξαρτᾶται ἡ ζωὴ πολλῶν ἀνθρώπων. Μιὰ κακὴ διατροφή, ἕνα ὑπερφορτωμένο στομάχι, μπορεῖ νὰ ἔχει τρία ἢ τέσσερα θύματα. Ὅταν μάλιστα τὸ ταξίδι μὲ αὐτοκίνητο εἶναι μεγάλο, τότε θὰ πρέπει νὰ δοθῆ ἀκόμη μεγαλύτερη προσοχὴ στὸ τί τρώει ὁ ὁδηγός.

—Συνιστῶ εἶπε ὁ δόκτωρ Λοντίσποτο, κυρίως μακαρόνια. Μπορεῖ νὰ νοιώσῃ ὁ ὁδηγὸς ὅτι θὰ κρατήσῃ γερὰ καὶ ὅτι δὲν θὰ πεινάσῃ σὲ λίγο. Ἔχει ὑπολογισθῆ ὅτι ἕνα ἄτομο ποὺ κάθεται στὸ βολὰν καὶ ποὺ ζυγίζει 70 κιλά, καταναλίσκει 140 θερμίδες τὴν ὥρα. Ἂν χρεισθῆ νὰ ἐνισχύσῃ τοὺς μῦς καὶ τὸν ἐγκέφαλό του, θὰ μποροῦσε νὰ καταναλώσῃ ζαχαρώδη προϊόντα καὶ κυρίως βιταμίνες Β. Μὲ ἕνα τέτοιο διαιτολόγιο, θὰ εἶναι πιὸ προσεκτικός.

Ὁ Ἰταλὸς ἐπιστήμων εἶπε κατόπιν ὅτι μιὰ σουηδικὴ ἀεροπορικὴ ἑταιρία προσφέρει στὸ προσωπικό της, πρὶν ἀπὸ τὴν ἀνάληψη τῆς δουλειᾶς μακαρόνια. Ἐπίσης, στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, δίνουν μακαρόνια στοὺς ἐργάτες ἑνὸς μεγάλου ἐργοστασίου. Καὶ ἔχει ἀποδειχθῆ ὅτι οἱ ἐργαζόμενοι ἀποδίδουν καλύτερα στὴ δουλειά τους καί, ἐπὶ πλέον, δὲν γίνονται ὑπαίτιοι ἀτυχημάτων.

Ὁ Ἰταλὸς ἐπιστήμων συνέχισε:

—Ἀπευθύνομαι πρὸς τοὺς αὐτοκινητιστὲς γιὰ νὰ τοὺς πῶ ὅτι πρέπει νὰ ἀποφεύγουν νὰ κάθωνται στὸ βολὰν μὲ γεμᾶτο στομάχι. Θὰ πρέπει νὰ φᾶνε δύο ὧρες πρὶν καὶ ὅταν ὁδηγοῦν νὰ αἰσθάνωνται πολὺ ἄνετα. Ἂν πεινάσουν, εἶναι προτιμώτερο νὰ καταφύγουν σὲ ἕνα γλυκὸ ἢ σὲ ζαχαρώδη προϊόντα καὶ πάλι ὅμως δὲν πρέπει νὰ φᾶνε μὲ βουλιμία. Γιατὶ οἱ ὁδηγοί, ἀπὸ τότε ποὺ θὰ καθήσουν στὸ βολάν, βρίσκονται σὲ μιὰ κατάσταση νευρικῆς ἐντάσεως, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν πεῖρα καὶ τὴν ἱκανότητα ποὺ μποροῦν νὰ ἔχουν.

Ὁ δόκτωρ Λοντίσποτο κατέληξε:

—Καὶ μιὰ συμβουλὴ ἀκόμη: Οἱ ὁδηγοὶ πρέπει νὰ ἀποφεύγουν νὰ καπνίζουν. Ἡ νικοτίνη εἶναι ἐνοχλητικὴ γιὰ τὰ μάτια.

ΜΕΤΑ ΤΑΣ ΗΝΩΜΕΝΑΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

ΟΙ ΧΙΠΠΙΣ ΕΜΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ

ΜΑΚΡΥΑ ΜΑΛΛΙΑ, ΠΑΡΔΑΛΟ ΝΤΥΣΙΜΟ ΚΑΙ... ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ

ΠΑΡΙΣΙ. — Μετὰ τὴν Ἀμερικὴ, ἡ Εὐρώπη. Οἱ Χίππις, οἱ νέοι μὲ τὰ μακρυὰ μαλλιά, τὸ παρδαλὸ ντύσιμο καὶ τὰ λουλούδια ἔκαμαν τὴν ἐμφάνισή τους στὴ Γαλλία καὶ στὴν Ἀγγλία. Ἀσφαλῶς, ἡ κίνηση θὰ διαδοθῆ στὴν Εὐρώπη. Στὴν Ἀγγλία, πραγματοποίησαν μιὰ συγκέντρωση στὸν πύργο τοῦ δουκὸς τοῦ Μπέντφορντ καὶ ἔρριξαν τὸ σύνθημα: «Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους». Στὸ Παρίσι, οἱ Χίππις συγκεντρώθηκαν στὸν ἱππόδρομο τοῦ Βενσάν. Ἦταν μιὰ ἀποκρηάτικη συγκέντρωση. Ὅλοι φοροῦσαν ποικιλόχρωμα κοστούμια καὶ εἶχαν λουλούδια στὸ πέτο ἢ στὰ μαλλιά.

Τί ἀκριβῶς ὅμως εἶναι οἱ Χίππις; Ἡ κίνηση αὐτὴ ἄρχισε ὁπὸ τὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες καὶ συγκεκριμμένως ἀπὸ τὸν Ἅγιο Φραγκίσκο, τὸ 1966. Μιὰ ὁμάδα νέων μὲ μακουὰ μαλλιὰ καὶ νενειάδα ἐγκαταστάθηκε στὴ συνοικία τῶν ἑκατομμυριούχων Ἄσμπουρυ, σὲ σπίτια ποὺ οἱ πλούσιοι εἶχαν ἐγκαταλείψει. Μετωνόμασαν τὴ Μεγάλη ὁδό, σὲ ὁδὸ τοῦ Ἔρωτα, τραγουδοῦσαν μὲ τὶς κιθάρες τους καὶ ἔκαμαν κατανάλωση τοῦ γνωστοῦ φαρμάκου L.S.D. Τὰ συνθήματά τους ἦταν: «Ἔρωτας καὶ εἰρήνη».

Οἱ κάτοικοι δὲν ἀντέδρασαν καὶ ἔτσι ἡ ἀστυνομία δὲν χρειάσθηκε νὰ ἐπέμβη. Ἀλλὰ ὁ ἀριθμὸς τῶν Χίππις αὔξανε διαρκῶς: στὴν ἀρχὴ ἦταν 17 γιὰ νὰ φθάσουν κατόπιν τὶς 7.000. Ἡ κίνησή τους διαδόθηκε σὲ ὅλες τὶς ἀμερικανικὲς πολιτεῖες καὶ κατόπιν στὴν Εὐρώπη. Στὸ Λονδῖνο ὀργάνωσαν διαδηλώσεις, ζήτησαν νομιμοποίηση τῶν ναρκωτικῶν καὶ εἶπαν ὅτι δὲν τοὺς ἐνδιαφέρει τὸ χρῆμα, ἡ σταδιοδρομία καὶ ἡ πολιτεία. Θέλουν νὰ ζήσουν στὸ ὕπαιθρο, στοὺς ἀγρούς, νὰ χαροῦν καὶ νὰ ἀπολαύσουν τὴ ζωή.

Ἡ κίνηση τῶν Χίππις τείνει νὰ γίνῃ ἔτσι νέα θρησκεία γιὰ τὴ νεολαία καὶ πολλοὶ ποιητὲς μουσικοί, καλλιτέχνες προσχώρησαν σ' αὐτή. Οἱ Χίππις δὲν εἶναι ἐναντίον τῆς ἐργασίας, ἀλλὰ μετὰ τὴ δουλειά τους στὸ γραφεῖο ἢ στὸ κατάστημα, ἀποφασίζουν νὰ συγκεντρωθοῦν γιὰ νὰ γιορτάσουν, ὅπως αὐτοὶ νομίζουν.

—Οἱ Χίππις, λένε οἱ Γάλλοι κοινωνιολόγοι εἶναι οἱ μποὲμ τῆς ἀτομικῆς ἐποχῆς. Συγκεντρώνουν ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν νέων μετὰ τὸν Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο: φιλοερωτισμό, μακρυὰ μαλλιά, παρδαλὸ ντύσιμο καὶ μιὰ κυρία ἀπασχόληση: διασκέδαση, τραγούδι καὶ χορό. Δὲν ἀντιτίθενται στὸ γάμο καὶ πιστεύουν ὅτι θὰ γνωρισθοῦν καλύτερα μέσα σὲ μιὰ κοινὴ συντροφιά, μὲ κοινὲς κατευθύνσεις.

Δὲν ἐνοχλοῦν τὶς ἀρχές, γιατὶ οἱ Χίππις ἀποφεύγουν νὰ προκαλοῦν ἐπεισόδια καὶ ταραχές. Εἶναι ἐναντίον τῆς βίας καὶ ὑπὲρ τῆς ψυχαγωγίας καὶ τῆς κατανοήσεως. Ἡ κίνησή τους θὰ ἔχη φυσικά, τὴν τύχη ὅλων τῶν μεταμορφώσεων τῆς νεολαίας. Θὰ σβήση καὶ αὐτή, ὅπως ὅλες. Μὲ τὴ διαφορὰ ὅτι τώρα εἶναι οἱ γονεῖς τους ποὺ ἀνησυχοῦν. Γιατὶ βλέπουν τὰ παιδιά τους νὰ χάνουν τὰ καλύτερα χρόνια τῆς ζωῆς τους καὶ δὲν ἀποβλέπουν στὴν ἐπαγγελματική τους συγκρότηση. Μερικοὶ γονεῖς ὅμως θεωροῦν ὅτι ἡ κρίση θὰ περάση γρήγορα καὶ ὅτι οἱ νέοι θὰ γίνουν καλύτεροι ὅταν ὡριμάσουν. Πρὸς τὸ παρόν θὰ μείνουν οἱ πρόσκοποι τῆς ξεγνοιασιᾶς.

ΕΝΘΥΜΗΜΑΤΑ ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΑ ΚΑΙ ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

ΛΕΥΚΑΔΑ, ΤΟ "ΦΑΕΙΝΟ" ΝΗΣΙ

Τοῦ κ. ΔΗΜ. Ν. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ, φιλολόγου

Δ΄ (τελευταῖον)

Ἡ ξενάγησή μας στὰ νησάκια αὐτὰ καὶ στὴν Ἁγία Κυριακὴ ἦταν πολὺ ἐποικοδομητική. Ἀξέχαστη θὰ μᾶς μείνη ἡ μικρὴ αὐτὴ περιοδεία στὰ νησιὰ τοῦ Διαύλου. Μία ἐκδρομὴ στὰ πλησίον μέρη τῆς Ἁγίας Μαύρας, εἶναι τὸ ἀνέθασμα στὴν ὡραία μονὴ τῆς φανερωμένης. Ἡ ἀπόσταση εἶναι 3—4 χιλιόμετρα περίπου. Πηγαίνει κανεὶς μὲ αὐτοκίνητο, ἀλλὰ καὶ πεζῆ.

Δὲν εἶναι καὶ πολὺ γνωστὴ ἡ πρώτη ἱστορία τῆς Μονῆς. Δὲν ὑπάρχουν πηγές. Ὡστόσο εἶναι δυνατὸν νὰ πάρη μίαν ἰδέα αὐτῆς ἀπὸ μιὰν μικρὴ ἔκδοση ἑνὸς Εὐσταθίου Δρακοπούλου μὲ τὸν τίτλο: «Ἱστορία τῆς ἱδρύσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς φανερωμένης Λευκάδος». Δὲν θεωρεῖται ὡς μία ἀπὸ τὶς ὀνομαστές μονές. Ἔχει ὅμως ἐνδιαφέρουσα ἱστορία τὴν ὁποίαν προσφέρει ἡ ἀνωτέρω ἔκδοση.

Δύο θεοὶ ἐλατρεύοντο στὴν Λευκάδα ὁ Ἀπόλλων καὶ ἡ Ἄρτεμις. Στὸ Ἀκρωτήριο Λευκάτα ἦταν ὁ ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐπάνω ἀπὸ τὸ προάστειο Φράνς τῆς Νηρίκου Φρύνι ἦταν ὁ ναὸς τῆς Ἀρτέμιδος. Ἐκεῖ κοντὰ ὑπῆρχον καὶ λείψανα λίθων κυκλωπείου τείχους κλπ.

Στὴν εἰδωλολατρικὴ Λευκάδα ἔφθασαν ὁ Ἡρῳδίων μαθητὴς τοῦ Ἀπ. Πέτρου καὶ ὁ Σωπίων, τὶς πρῶτες δεκαετίες μετὰ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου, διὰ νὰ κηρύξουν τὴν νέα θρησκεία. Στὸ ὄρος Φρύνι, ὅπου ὁ ναὸς τῆς Ἀρτέμιδος ὡμίλησαν οἱ δύο Ἀπόστολοι πρὸς τοὺς συνανθρωπομένους Λευκαδίους. Τὴν τρίτην ἡμέρα ὁ Ἡρῳδίων προσευχήθηκε θερμὰ στὸν Κύριο καὶ κατόπιν ἀποτάνθηκε στὸ εἰδωλον τῆς Ἀρτέμιδος καὶ εἶπε: «Ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς Ὑπερουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριάδος καὶ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου σοὶ ἐπιτάσσω χειροποίητον εἴδωλον νὰ ἐξαφανισθῆς». Καὶ λέγεται ὅτι τὸ ἄγαλμα κατεκρημνίσθη καὶ ἔγινε τεμάχια. Τοῦτο συνετέλεσε εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Χριστιανῶν στὴν Λευκάδα. Τὸν ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος οἱ Χριστιανοὶ Λευκάδιοι ἐξηφάνισαν. Ἀκριβῶς εἰς τὴν θέσιν τοῦ ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος ἀνήγειραν Χριστιανικὸν μικρὸν ναὸν πρὸς τιμὴν τῆς Θεοτόκου. Σ' αὐτὸν τὸν ναὸν ἔκτισαν κελλὶ ὅπου διέμενε ἕνας μοναχὸς νεωκόρος ὁ ὁποῖος ἐβοηθοῦσε στὶς ἱεροτελεστίες τὸν ἱερέα. Τὸ ἔτος 332 μ. Χ. μετὰ τὸν θρίαμβον τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐπὶ βασιλείας τοῦ Μ. Κωνσταντίνου ἀπὸ τὰ τάγματα τῶν Μοναχῶν ἦλθαν εἰς Λευκάδα πολλοὶ μοναχοὶ καὶ ἐγκατεστάθησαν. Δύο μοναχοὶ ἔκτισαν ἄλλα δύο κελλιὰ τὸ 337 μ. Χ. Ἐκεῖ οἱ πιστοὶ ἀφιέρωναν ἀναθήματα, ὁ δὲ ναὸς ἔλαβε τὴν ὀνομασία Ἱερὰ μονὴ τῆς Θεομήτορος. Τὸ ἔτος ὅμως 1762 τὴν 14ην Ἰουλίου ἡμέρα Κυριακὴ καὶ μεσημέρι ὁ ἱερὸς ναὸς τῆς μονῆς ἑκάπκε καὶ ἐμείναν οἱ 4 τοῖχοι τοῦ ναοῦ. Μεγάλη ταραχὴ εἰς τοὺς Λευκαδίους προεκάλεσε τὸ γεγονὸς τοῦτο καὶ ἔσπευσαν ὅλοι οἱ κάτοικοι μὲ γενναίες εἰσφορὲς νὰ ἀνοικοδομήσουν τὸν ναόν. Ἕνας ζωγράφος μὲ σύσταση τοῦ ἐπιτρόπου ἀνέλαβε νὰ ζωγραφίσῃ τὶς Δεσποτικὲς εἰκόνες καὶ τοῦ καταπετάσματος. Πραγματικὰ ἔπραξε τοῦτο, ἀλλα, ὅταν ἐπεχείρησε νὰ ζωγραφίσῃ μίαν εἰκόνα τῆς Θεομήτορος, δὲν τὸ ἐπέτυχε. Διότι ὁσακις ἐπιχειροῦσε νὰ βάλη τὸν γύψον στὴν σανίδα ἔπεφτε καὶ ἔτσι ἀπέκαμε μετὰ ἀπὸ πολλὲς ἀπόπειρες. Ἀνεκοίνωσε στοὺς ἐπιτρόπους τοῦ ναοῦ τὸ γεγονός. Οἱ ἐπίτροποι τότε ἔστειλαν καὶ ἐκάλεσαν ἄλλον Λευκάδιον ζωγράφον εἰς τὴν Κωνσταντινούπολη. Εὑρέθη ἕνας Λευκάδιος ἱερεὺς ἐπιδέξιος ζωγράφος ὁ ὁποῖος ἦλθε εἰς Λευκάδα ἀγόρασε ἄλλην σανίδα διὰ νὰ θέση τὸν γύψον, ἀλλὰ συνέβη ὅ,τι καὶ μὲ τὸν προηγούμενον ζωγράφον. Ἐταράχθη ὁ σεβάσμιος ἱερεὺς ἐπεδό